

СВЯТО ПЕРШОКЛАСНИКІВ „СТО ДНІВ У ШКОЛІ”

МЕТА: примножувати традиції класу; виховувати пошану до школи, однокласників, друзів; розвивати сценічну культуру, творчі можливості учнів, любов і повагу до вчителя.

УЧИТЕЛЬ:

Любі гості, тата й мами, дорогі мої школярики, час розпочати свято!
Ми зібралися тут з вами на найперше наше свято, рада я вітати вас!
Любі наші школярі, привітайте наших гостей!

(привітання від дітей)

Ведуча:

У нас сьогодні справжнє свято!
Чути музику і сміх.
Бо ми будемо вітати
Першокласників своїх.
Хто вже вміє рахувати,
Той повинен добре знати,
Що кожен учень провчитись зумів
100 найперших в школі днів.

Вчитель:

Добрий день!
Це - перший клас!
І сьогодні свято в нас!

Ведуча:

Добрий день, любі малята!
Для нас зміна ви завзята.
Ви зібралися на свято?
Тож і розпочати варто.
Ви тепер вже не малі,
Ви сьогодні школярі.
Ми хочемо свято розпочати
І від душі вам побажати,
Щоб вчителів ви поважали,
Своїх батьків всі шанували.
Тож вважаю, що якраз
Свято розпочати час.

Вчитель:

1-В! Перший клас!
Скільки грамотних у нас?

Всі. ДВАДЦЯТЬ

Вчитель: А які ви?

1 учень.	Ми – активні!
2 учень.	Ми – артистичні!
3 учень.	Ми незвичні!
4 учень.	Ми – бездоганні!
5 учень.	Ми – багатогранні!
6 учень.	Ми – веселі!

7 учень.	Ми – найдобріші!
8 учень.	Ми – волелюбні !
9 учень.	Ми – красиві!
10 учень.	Ми – грайливі!
11 учень.	Ми – галасливі!
12 учень.	Ми – старанні !
13 учень.	Ми – розумні!
14 учень.	Ми – дружні!
15 учень.	Ми – кмітливі !
16 учень.	Ми – найкращі!
17 учень.	Ми – супер!
18 учень.	Ми – добрі!
19 учень.	Ми – дружні!
20 учень.	Ми – сім'я!

Всі разом: Ми – просто клас!

УЧИТЕЛЬ:

Буде свят у нас багато
І серйозних і смішних
Але це - найперше свято,
Найважливіше з усіх!

УЧИТЕЛЬ:

Так,це найперше свято,мабуть тому воно таке важливе для нас.
100 днів у школі! Для деяких батьків вони збігли як один тиждень,а для інших – ціла вічність. Але сьогодні у нас свято,то ж не варто сумувати!
У нас – День народження класу.

Вірш1: Є червоних днів багато
На листках календарів.
А між ними – наше свято:
Ми у школі вже - 100 днів.

Вірш2: Ми тепер вже не малі,
Ми сьогодні школярі.
І тепер у дружнім колі
Всім розкажемо, що в школі
Вже вчимося сотню днів.

Вірш3: Ми навчилися писати,
Вміємо також читати.
Обіцяєм мамі й тату:
Відмінниками в школі стати.

Вірш4: В путь щасливу і широку
Всіх виводить перший клас.
До уроку, до уроку!
Чуєш дзвоник кличе нас?

Звучить «Дзвоник»

(звучить дзвоник і на сцену виходить Знайка. В руках у нього папка.)

Знайко:

- Шановні пане та панове! Ми раді вітати Вас на цьому святі! Сьогодні в нашому Царстві Знань урочиста церемонія «100 днів у школі», яку я оголошую...

На сцену вбігає Пеппі, вихоплює з рук Знайки папку і тікає.

Знайко:

- У чому річ? Чиї це жарти?

Пеппі:

- Мої, а що?

Знайко:

- Ну звичайно, я міг і сам здогадатися. Ваші жарти, шановна пані Пеппі, недоречні. У нас тут серйозна урочистість для пешокласників. Вони вже сто днів або 14 тижнів провчилися у школі.

Пеппі:

- Для кого кажете урочистість?

Знайко:

- Для першокласників!

Пеппі:

- Для кого, для кого?

Знайко:

- Для першокласників

Пеппі:

- Які ж вони першокласники? Вони ж не знають елементарного.

Знайко:

- О ні, тут Ви, шановна Пеппі, помиляєтесь, вони такі розумні, такі кмітливі, такі сміливі...

Пеппі:

- Що красиві то красиві, але вони незнайомі навіть з моїми вірними друзями.

Знайко:

- Якими такими друзями?

Пеппі:

- А ось з якими?

(на сцену виходять під музичний супровід Одиниця і Двійка)

Одиниця: (улесливо)

Двійка:

- Любі друзі! Ми так хочемо з вами познайомитись!

Знайко:

- Вам з нами буде так весело, давайте дружити.

Пеппі:

- Діти, не потрібні вам такі друзі, вони нічого не вміють, та нічому гарному вас не навчать. Дружба з ними небезпечна.

Знайко:

- Ні, Знайко, ми все вміємо.

Одиничка:

- А ми зараз перевіримо.
- Одиничко, до скількох ти вмієш рахувати?

Знайко:

- До кінця.

Одиничка:

- Добре, порахуй ось ці кубики.

Знайко:

- Один,... один,...один,...все!

Знайко:

- Усе зрозуміло!

Пеппі:

- Нічого ви не вмієте та не знаєте, тільки шкодити можете. А хочете ми вас з собою візьмемо та навчимо всього, що вміємо?

Одиничка, двійка:

- Дуже хочемо! Я ніколи не ходила до школи. Візьміть мене до себе!

Знайко:

- Будь ласка!

Діти:

- Діти візьмемо з собою їх в нашу чудову школу?

Ведуча

-Діти, подивіться кожна з них окремо це всього лише одиниця та двійка, а разом...?

Правильно «12»! Ось із дванадцятьма балами ми будемо дружити.

- Обіцяєте бути слухняними учнями, слухати вчителів і виконувати старанно всі завдання? Бо навчання – це дуже тяжка праця.

Тоді ласкаво просимо до Царства Знань!

Вірш5: Тепер ми учні, перший клас,

Нове життя тепер у нас.

Прийшов урок на зміну грі,

Тепер ми учні, школярі.

Вірш6: І від дзвінка, і до дзвінка

Робота наша нелегка:

Рахуй, пиши, а ще читай,
Учителю відповідай.

Вірш7: Та все це не лякає нас,
Бо ми старанний перший клас!
У школі нас всьому навчать.
І роки весело біжать.

Вірш8: Я прийшов до школи вчитись,
Бо поставив я мету:
Скоро стану президентом,
Тільки трохи підросту!

Вірш9: Я також прийшов учитись,
Бо вже вирішив давно:
Буду, мабуть, футболістом,
Або зіркою кіно!

Вірш10: Поки що сказати рано,
Може, в бізнес я піду,
Чи фотомоделлю стану,
Як по росту підійду!

Вірш11: Я банкіром хочу стати -
Полюбляю рахувати!

Вірш12: А я стану депутатом,
Бо люблю голосувати.

Вірш13: Мріймо! Мріяти не рано!
Кажуть роки швидко мчать.
Якщо будемо старанні,
В школі нас всьому навчать!

(поки діти співаюсь на слайдах фото дітей 1-В класу) **ПРЕЗЕНТАЦІЯ**

Пісня „Перший раз у перший клас”

Перший раз у перший клас
Ми йдемо охоче,
Першим дзвоником для нас
Продзвенів дзвіночок.
І сміється в небесах

Сонце, як ніколи,
В мамі сльози на очах – |
Я іду до школи. | (2)

Приспів:

А у школі, а у школі
Є веселка кольорова,
І найкраща в цілїм світі –
Перша вчителька моя.
А у школі, а у школі
Не сумуєм ми ніколи,
Бо учора - дошкільнята,
А тепер – одна сім'я!

Прощайте іграшки,
Гомінкий садочок,
Кличе в класи дітлахів
Золотий дзвіночок.
І сміється в небесах
Сонце, як ніколи,
В мамі сльози на очах – |
Я іду до школи. | (2)

Приспів. (2)

Ведучий: А чи вмієте ви діти відгадувати загадки? **ПРЕЗЕНТАЦІЯ З ВІДГАДКАМИ**

Вранці він заходить в клас
І знання дає для нас. **(Учитель)**

Дерев'яний
Та довгенький,
Маю носик я
Гостренький.
На білому
Слід лишаю, –
І всіх діток
Потішаю.

(Олівець)

Дерев'яний та довгенький,
хвостик в нього є маленький.
Як у фарби хвіст мочає —
все довкола розцвітає.

(Пензлик)

Книжечки маленькі,
Аркуші біленькі.
В них вчимося ми писати,
І складати, і віднімати.
(Зошит)

Коли хочеш ти читати,
То мене повинен знати.
А коли мене не знаєш,
То нічого не вгадаєш.
(Буква)

Букви всі від А до Я
На сторінках ... **(Букваря)**

Стоїть будинок:
Хто в нього увійде,
Той знання знайде.
(Школа)

А у мене є торбинка,
Зошитаю й книжкам хатинка,
Ще й пенал туди кладу,
Як до школи я іду. (Портфель)

Ведучій: Молодці діти. Тут чув такий секрет що дівчата 1-В класу танцівниці? А-ну
Покажіть що ви вмієте!
(Танок дівчат)

Два коти

Ведучий

Жили на світі два коти:
Лінусь і Мурчик – два брати.
Лінусь на сонечку лежав,
А школи він не поважав.

Лінусь

Нащо мені вчитися?
Не люблю трудитися!
Краще буду тут лежати,
Вгору лапки задирати.
Спати буду – скільки схочу!
Дні і ночі, дні і ночі!
(Лягає, потягується)

Ведучий.

А Мурчик вчився так, як слід.
Це був старанний дуже кіт.

Мурчик.

Ходжу я в школу залюбки!
Читати вчуся я книжки,
Писати й рахувати,
Щоб все на світі знати!

Ведучий.

Якось до котів у гості
Завітав знайомий Костик.
Рибку він приніс смачну,
Та шкода – лиш одну!

Костик.

Дам тому, хто відгадає,
Скільки сім плюс три? Хто Знає?

Мурчик.

Десять!

Ведучий.

Мурчик вірно відповів
І смачненьку рибку з'їв!
А Лінусь цього не знав,
Тільки лапку облизав!

А потім ще прийшла Тетянка.

Тетянка.

Ось це – свіжесенька сметанка!
Хто скаже, скільки два і шість,
Той цю смачну сметанку з'їсть.
Лінусю, скільки?

Лінусь.

Я не знаю...

Тетянка.

Тоді я Мурчика спитаю.

Мурчик.

Це вісім, точно знаю я!

Тетянка.

Бери, сметанка ця твоя!

Лінусь.

То он як вигідно навчатись!
Не буду більше лінуватись!
Піду до школи і навчуся!

Тетянка. Ти правильно сказав, Котусю!

Вчитель: А тепер, любі першокласники, прошу приготуватися до найурочистішого моменту нашого свята. Зараз ви прийматимемо клятву першокласника.

КЛЯТВА ПЕРШОКЛАСНИКА (ведучій читає один рядок, а діти повторюють)

Буду я в школі вчитись читати,
Гарно писати і рахувати.
Буду в альбомі своїм малювати,
Твори писати, вірші вивчати.
КЛЯНУСЬ!

Обіцяю не лінитись,
Добросовісно трудитись,
Педагогів поважати
І оцінки гарні мати.
КЛЯНУСЬ!

На уроках не жувати,
Не дрімати і не спати.
І домашні всі завдання
На «відмінно» готувати.
КЛЯНУСЬ!

Буду вчитись я сумлінно
І поводитись відмінно,
Щоб батьки могли радіти,
Що такі в них гарні діти.
КЛЯНУСЬ!

Ведуча:
Тепер ви справжні розумники! Разом з вашим вчителем ми урочисто вітаємо вас та нагороджуємо емблемами «розумники»

Вчитель:

- Ваші батьки, любі діти, будуть іти з вами пліч опліч протягом 12 років. Адже ви разом повинні подолати багато перешкод, багато випробувань. Вітаю вас з першими досягненнями ваших дітей. Бажаю здоров'я, мудрості, терпіння, терпіння ...!

Вчитель: Дорога класна родино!

Наше свято добігає кінця і наші любі малюки не залишать своїх батьків без подарунків які ми приготували.

Діти дарують подарунки батькам під музику

Ми вдячні всім, хто брав у ньому участь.

Сподіваємось, що воно вам сподобалось.

Хай злагода і мир панують у ваших родинках!

А вам, любі наші діти, бути гідними звання школяра